

Gazeta urzędowa

Rejencji Opolskiej

Dodatek „Oznajmienia publiczne“ jest przeznaczony dla dobrowolnych odbiorców.

Nr. 5 Wydane w **1922**
Opolu, dnia 18-go lutego

Zawiadomienia przeznaczone do przyszłego numeru muszą być przysłane do biura Redownika najpóźniej do wtorku, o godz. 5-tej po południu.

Amtsblatt

der Regierung zu Oppeln.

Hierzu: „Öffentlicher Anzeiger“ als Beilage für freiwillige Bezahler.

Stück 5 Ausgegeben **1922**
Oppeln, den 18. Februar

Bekanntmachungen für die nächste Nummer sind spätestens bis Dienstag, nachmittags 5 Uhr, der Amtsblattstelle zuzufenden.

Spis treści. Nadrużycia w procederze wędrujących kramarzy. Miejsce urzędowe dla poprzedzającego badania szkód wyparcia w Berlinie z. 9. Termin egzaminu dla nauczycieli i t. d. przy zakładach niewidomych. Potrzeba zezwolenia na handel bydlęm w czasie przejściowym. Nieważne świadectwo prowadzenia i t. d. Sledzenie zbrodniarzy. Przeciętne ceny targowe owsa, siano w styczniu 1922 r. Otwarta katol. plebania Weisselsdorf. Zmiany obwodów kominiarskich w kresie kozielskim i gliwickim. Wybudowanie woku prądu elektrycznego w Kluczborku GS. III. dodatek do rozporządzenia względem wystarania się o środki dla miejsc zaopatrzenia węglami. Wywłaszczenie w Dombiu. Wylosowanie słazkich listów rentowych. Zniesiony związek wojskowy w hucie pokoju. Nieważny wykaz służbowy i t. d. granicznych urzędników cła.

Dotego: osobny dodatek odnoszący się do podatku kielichowych i składek izby rekodzielniczej.

Inhaltsverzeichnis. Mißbräuche im Handwerkergerwerbe. Geschäftsstelle für die Vorprüfung von Berdrängungsschäden in Berlin W. 9. Prüfungstermin für Lehrer ufw. an Blindenanstalten. Genehmigungspflicht für den Viehhandel in der Uebergangszeit. Ungültiger Führerschein ufw. Nachforschung nach Verbrechern. Durchschnittsmarktpreise für Getreide ufw. für Januar 1922. Diene kath. Pfarrei Weisselsdorf. Mehrbesitzänderungen im Kreise Cosel und Gleiwitz. Bau eines Elektrizitätswerks in Kreuzburg O.S. III. Nachtrag betr. Verordnung über Aufbringung der Mittel für die Kohlenwirtschaftsstellen. Enteignung in Domb. Auslosung schie. Rentenbriefe. Aufgelöster Kriegerverein Friedenshütte. Ungültiger Dienstausweis ufw. von Zollgrenzbeamten.

Hierzu: Sonderbeilage, betr. Kirchensteuern und Handwerkerkammerbeiträge.

Obwieszczenia urzędów centralnych i t. d.

84. Tyczące nadużywanie czynności we wędrowym przemyśle.

Jaz wreczypcie z dnia 16-go lipca 1914 r. — II 4535 II. podanie F. M. III 7089 M. f. H. — IIe 1922 M. d. I. — ministryalna gazeta administracji handlowej str. 438 jest proponowane, fotografję na stronie 3 wędrownego wykazu upoważnionego do wykonywania przemysłu, przez stempel suchy do odstepowania. Z tych nowo nadesłanych sprawozdan można sądzić, że do nich przeważnie jeszcze zwyczajny stempel farbowy jest w użyciu, który po większej części albo na fotografii lub też na wykazie wcale nie, lub też bardzo mało jest do rozpoznania. W skutek tego nie sprawia to żadnej trudności, nie uderzająco fotografią przez inną zastąpić. Dla tego mają osoby,

Bekanntmachungen der Zentral- u. Behörden.

84. Betrifft Mißbräuche im Gewerbebetrieb im Wanderziehen.

Schon in dem Runderlasse vom 16. Juli 1914 — II 4535 II Ang. — F. M. III 7089 M. f. H. — IIe 1922 M. d. I. — Ministerialblatt der Handelsverwaltung S. 438 — ist empfohlen worden, das Lichtbild auf Seite 3 des Wandergerwerbescheins (Gewerbebescheins) mit dem Trockenstempel zu stempeln. Aus den neuerdings eingehenden Berichten muß entnommen werden, daß dazu überwiegend noch der einfache Farbstempel verwendet wird, der meistens entweder auf dem Lichtbild oder auf dem Scheine gar nicht oder nur sehr wenig sichtbar ist. Infolgedessen bietet es keine Schwierigkeiten, unauffällig ein Lichtbild durch ein anderes zu ersetzen. Es sollen daher Personen, denen nach den Vorschriften der Gewerbeordnung der Wander-

którym podług rozporządzenia ordynacji przemysłu upoważnienie do wykonywania wędrownego handlu jest wzbronione (krajowcy i cudzoziemcy dla innych osób wystawione wykazu po zmienienu fotografii. używać. Z wielu obwodów nadeszły sprawozdania, że wnioski o wystawianie zastępných wykazów za zgubione wykazy się znacznie pomnożyły i trzeba przypuścić, że pierwsze wygotowania wykazów dalej i to w miejsce nieprawego nadużywania wstępują. W skutek tego jest proponowane, przez nałożenie kosztów za wykazy zastępcze (drugie wystawienia) temu zapobiedz.

Także honorowi handlarze uzalają się, o współubieganiu się nieupoważnionych do wędrownego handlarstwa; takowi o rozszerzaniu tej zarazy i to ztego powodu, że dozorowanie przez ziemianskich strzelców i urzędników policyjnych zupełnie ustało. Oni sami nie byli już od dawnych lat do pokazania wykazu zapozwani.

Do usunięcia oczywistego złego stanu rozporządza następująco:

1. drugie zdanie w cyfrze 69 asynagacy wykonawczej do przepisu przemysłowego w osadzie rekryptu z dnia 16-go lipca 1917 r. odbierze następującą osadę:

Należąca fotografia jest na str. 3 tego wykazu przez kłamrę maszynową do przymocowania. Do tego przedsięwzięcia są **wielkie** (czarna 13 Z) kłamry do używania, ponieważ przez używanie mniejszych kłamrów one mogą odpaść i inna fotografia niuderzająco przez użycie większych kłamrów przymocowana być może. Potem jest fotografia i przeto zarazem i strona tego wykazu pełnym suchym stemplem wystawiającej zwierzchności do opatrzenia, który na czwartej stronie tego wykazu po za fotografią widzialnym być musi.

Zmiany te są w urzędowej gazecie do publicznej wiadomości do obwieszczenia, niższe zwierzchności administracyjne i zwierzchności policyjne miejscowej są zewszakówkami do opatrzenia.

Strzelcom ziemianskim i urzędnikom policyjnym jest ostrzejsze czuwanie jako obowiązek nad wędrownymi handlarzami do przepisania. Oni to muszą przewidywać nad tem czuwać, aby fotografia nie była zmieniona (rewidowanie suchego stempla i porównanie pokazującego z opisem osobowym na str. 2). Napotkanie więcej osób przy handlowaniu jest do sprawozdania, czy posiadacz wykazu także do prowadzenia towarzyszy jest upoważniony. W tych przypadkach chodzić tu będzie początko o cudzoziemców, którym wykaz do handlowania jest wzbroniony i którzy się tylko osoba taką porozumie, która wykaz posiada i jakoby był jego towarzyszem, wręczystości ona na

gewerbechein verlagst worden ist (Inländer und Ausländer) auf andere Personen ausgeschaltete Scheine nach Austausch des Lichtbildes benutzen. Aus mehreren Bezirken wird sogar berichtet, daß die Anträge auf Ausstellung von Ersatzschein für angeblich verloren gegangene sich auffällig vermehrt hätten und nur angenommen werden könne, daß die ersten Ausfertigungen weiter und zwar mißbräuchlich verwendet werden. Es wird daher vorgeschlagen, die Ersatzscheine **kostenpflichtig** zu machen.

Auch die ehrenhaften Haulierer klagen über den Wettbewerb des unbefugten Wandergewerbes; sie führen sein Ueberhandnehmen darauf zurück, daß die Ueberwachung durch die Landjäger und Polizeibeamten vollständig verlagert; sie seien selbst auf ihren Wegen seit Jahr und Tag nicht einmal zum Ausweise angehalten worden.

Zur Beseitigung der hiernach offenbar bestehenden Mißstände bestimmen wir folgendes:

1. Der zweite Satz der Ziffer 69 der Ausführungsanweisung zur Gewerbeordnung in der Fassung des Erlasses vom 16. 7. 1914 erhält folgende Fassung:

„Das zugehörige Lichtbild ist auf Seite 3 des Scheines mit einer Desenmaschine zu befestigen. Es sind **große** (schwarz 13 Z) Desen zu verwenden, weil bei Verwendung kleinerer Desen diese ausgebrochen werden können und ein anderes Lichtbild unauffällig mit größeren Desen befestigt werden kann. Sodann ist das Lichtbild und damit zugleich das Blatt des Scheines mit dem ganzen Trockenstempel der ausstellenden Behörde zu versehen, der also auf Seite 4 des Scheines hinter dem Lichtbild sichtbar sein muß“.

Diese Änderungen sind durch die Amtsblätter zu veröffentlichen, die unteren Verwaltungsbehörden und die Ortspolizeibehörden sind mit Anweisung zu versehen.

Den Landjägern und den Polizeibeamten ist eine schärfere Ueberwachung der Wandergewerbetreibenden zur Pflicht zu machen. Sie haben insbesondere darauf zu achten, daß nicht etwa das Lichtbild vertauscht ist (Prüfung des Trockenstempels und Vergleich des Vorzeigers mit der Personalbeschreibung auf Seite 2). Werden mehrere Personen gemeinsam handelnd getroffen, so ist festzustellen, ob der Inhaber des Scheines auch zur Mitführung von Begleitern berechtigt ist. Es wird sich in solchen Fällen meistens um Ausländer handeln, denen der Wandergewerbechein verlagst ist und die sich daher mit einer im Besitz eines solchen befindlichen Person verbinden, angeblich dessen Begleiter sind, in Wirk-

swoją rękę handel prowadzi. Przekroczenia muszą być do ukarania podane.

2. Podług § 16 ustawy z dnia 3-go lipca 1876 r. może prowadzący handel przy stracie wykazu, do ponownego wystawienia takowego przez zwrócenie nastąpionych kosztów względnie kosztów publikacji nieważności straconego wykazu żądać. Do tego czasu były tylko kosztą za publikowanie straconego wykazu, ściągane i to dla tego, że te kosztą drobne były. Przy drożyznie za wystawione wykazy, oraz za kosztą za te przy pojedynczych miejscach służbowych powstałe pisma i przy wysokości opłaty pocztowej, nie można teraz przy tej opłacie pozostać, tymwięcej o tyle, że jak powyżej powiedziano, nieregularność popiera. Kosztą te będą na 20 marek wyznaczone. One są przy gospodarstwie powszechnej administracji finansów pod dla podatku od ruchu wędrownego przemysłu przepisany tytuł (1921 r. kap. 20 tyt. 3, 1922 r. kap. 24 tyt. 10) do policzenia. Przytem są 30 marek opłaty za obwieszczenie w gazecie urzędowej do ściągania.

Berlin, dnia 21. stycznia 1922 r.

Zarazem wimieniu ministra wewnętrznego
i dla handlu i przemysłu.
Pruski minister finansów.
z poł. Erythropol.

85. Na mocy ustanowienia pod IV rozp. rządowej, dotyczącego się zmian kierownic przy udzielaniu zapomóg i wsparcia dla szkody, którą poddani rzesze niemieckiej przez odstąpienie pruskich części terytorialnych przez wojnę spowodowane ponieśli, z dnia 5. 11. 1921 r. (zb. p. rz. str. 1353), ustanawiam, że do przyjęcia i poprzedzającej rewizji wniosków o udzielenie zapomóg i wsparcia jako zastępcą interesu uszkodzonych aż do dalszego rozporządzenia Niemiecki związek wschodni miejsce urzędowe dla poprzedzającego zbadania szkód wydalenia w Berlinie z 9 ulica poczdamska 14 jest uprawniony.

Berlin, dnia 4. stycznia 1922 r.

Minister spraw wewnętrznych rzeszy.

86. Egzamin, który w roku 1922 w Berlinie nauczyciele i nauczycielki przy zakładach niewidomych złożyć mają, w poniedziałek, dnia 6-go listopada przed południem o godzinie 9 się zaczyna. Zameldowania do popisu do ministra nauki, sztuki i oświaty ludu mają być wystosowane i aż do 1-go lipca r. b. kolegium prowincjonalno-szkolnemu względnie rejencji, w której obwodzie dozorczym ubiegający się jest zatrudniony z dołączeniem w § 5 ordynacji popisowej z dnia 12-go marca 1912 r. (c. p. dla wszelkiej oświaty w Prusach str. 477

liłość aber selbst das Gewerbe ausüben. Zuüberhandlungen müssen unnachlässig angezeigt werden.

2. Nach § 16 des Gesetzes vom 3. Juli 1876 kann ein Gewerbetreibender bei Verlust seines Scheines die Erteilung einer neuen Ausfertigung desselben gegen Erhaltung der Auslagen einschließlich etwaiger Kosten Loserklärungsstellen verlangen. Bisher sind immer nur die Kosten der Kraftloserklärung eingezogen worden, weil die übrigen Auslagen geringfügig waren. Bei dem Steigen der Preise für die Vordrucke zu den Scheinen sowie der Kosten für das bei den beteiligten Dienststellen entstehende Schreibwert und bei der Höhe der Postgebühren läßt sich die bisherige Uebung nicht länger aufrecht erhalten, umföweniger als sie, wie oben ausgedrökt, Unregelmäßigkeiten geradezu begünstigt. Diese Kosten werden daher auf den Aufschbetrag von zunächst 20 M. festgesetzt. Sie sind beim Haushalt der allgemeinen Finanzverwaltung unter dem für die Steuer vom Gewerbetrieb im Umherziehen vorgezeichneten Titel (1921 Kap. 24 Tit. 3, 1922 Kap. 24 Tit. 10) zu verrechnen. Daneben sind die Gebühren — (40 M.) — für das Aufgebot im Amtsblatt zu erheben.

Berlin C 2, den 21. Januar 1921.

Zugleich im Namen der Minister des Innern und für Handel und Gewerbe.

Der Preussische Finanzminister.

J. A. Erythropol.

85. Auf Grund der Bestimmung unter IV der Vb. der Reichsregierung, betreffend Abänderung der Richtlinien für die Gewährung von Beihilfen und Unterstützungen für Schäden, die deutschen Reichsbürgern infolge der durch den Krieg bewirkten Abtretung preussischer Gebietsteile entstanden sind, vom 5. 11. 1921 (RStBl. S. 1353), bestimme ich, daß zur Entgegennahme und Vorprüfung der Anträge auf Gewährung von Beihilfen und Unterstützungen als Interessenvertretung der Geschädigten bis auf weiteres der Deutsche Odbund (Geschäftsstelle für die Vorprüfung von Verdrängungsschäden) in Berlin W 9, Potsdamer Straße 14, berechtigt ist.

Berlin, den 4. 1. 1922.

Der Reichsminister des Innern.

86. Die im Jahre 1922 in Berlin abzuhalten Prüfung für Lehrer und Lehrerinnen an Blindenanstalten wird am Montag, den 6. November, vormittags um 9 Uhr, beginnen. Meldungen zu der Prüfung sind an den Minister für Wissenschaft, Kunst und Volksbildung zu richten und bis zum 1. Juli d. Jb. bei dem Provinzialschulkollegium bezw. bei der Regierung, in deren Aufschsbegriffe der Bewerber beschäftigt ist, unter Beifügung der im § 5 der Prüfungsordnung vom 12. März 1912 (S. Bl. f. d. g. u. B. in Preußen S. 477 ff.) bezeich-

i d. wzmiankowanych pism podane. Ubiegający się, którzy w pruskiej służbie szkolnej nie są czynni, swoje zgłoszenie z wykazaniem, że takowe z pozwolenstwem swych przełożonych względnie swego krajowego urzędu się dzieje, bezpośrednio do ministra nauki, sztuki i oświaty ludu stosować mogą.

Berlin, dnia 2-go lutego 1922 r.

Minister Pruski nauki, sztuki i oświaty ludu z polecenia.

Henschen.

Uwiedomienia naczelnego prezydenta.

87. Uwiedomienie

względem obowiązku pozwolenstwa na handel bydłem podług rozporządzenia względem środków zapewnienia zaopatrzenia mięsem w czasie przejściowym po zmiesieniu przymusowego gospodarzenia się z dnia 19. 9. 20 (zb. p. rzeszy str. 1675) na rok kalendarzowy 1922

W dodatku do mojego uwiedomienia z dnia 2. 12. 21 r. (dziennik urzędowy na rok 1921 strona 412) podaje do wiadomości, że stan poprzedzających robót względem zmiany na wstępie wspomnianego rozporządzenia z dnia 19. 9. 20 r. dalsze przedłużenie czasokresu ważności kart pozwolenstwa na handel bydłem na rok kalendarzowy 1921 czyni potrzebnem.

Na mocy § 18 wspomnianego rozporządzenia z dnia 19. 9. 20 w połączeniu z literą 19 dalszego przepisu wykonawczego do tegoż rozporządzenia z dnia 26. 10. 20 pruski komisarz państwowy dla wyżywienia ludu ustawa z dnia 7. 2. 22 — VI d. 116 II — rozporządził, że ważność na mocy ust. I rozporządzenia na rok kalendarzowy 1921 udzielonych kart pozwolenstwa na prowadzenie handlu bydłem i t. d. aż 30. 4. 22 r. włącznie się przedłuża. Zniżenie kosztów za karty pozwolenstwa na rok kalendarzowy 1922 mających być płaconych, których ustanowienie zostanie zastrzeżone, przez to nie nastąpi.

Zresztą przepisy mojego obwieszczenia z dnia 2. 12. 21 (dziennik urzędowy str. 412) analogicznie mają być zastosowane. Dalsze rozporządzenia nastąpią po uchwaleniu noweli ze strony rządu rzeszy planowanej przez sejm rzeszy.

Opole, dnia 17-go lutego 1922 r.

Naczelnik prezes.

w zast. W. Horn.

neten Schriftstücke einzureichen. Bewerber, die nicht im preussischen Schuldienste tätig sind, können ihre Meldungen bei Führung des Nachweises, daß diese mit Zustimmung ihrer Vorgesetzten bezw. ihrer Landesbehörde erfolgt, unmittelbar an den Minister für Wissenschaft, Kunst und Volksbildung richten.

Berlin, den 2. Februar 1922.

Der Preussische Minister für Wissenschaft, Kunst und Volksbildung.

J. A. Henschen.

Bekanntmachungen des Oberpräsidenten.

87. Bekanntmachung

betreffend Genehmigungspflicht für den Viehhandel nach der Verordnung über Maßnahmen zur Sicherung der Fleischversorgung in der Ubergangszeit nach Aufhebung der Zwangswirtschaft vom 19. 9. 20 (R. G. Bl. S. 1675) für das Kalenderjahr 1922.

Zur Nachtrage zu meiner Bekanntmachung vom 2. 12. 21 (Amtsblatt für 1921 Seite 412) gebe ich bekannt, daß der Stand der Vorarbeiten betreffend Abänderung der eingangs genannten Verordnung vom 19. 9. 20, eine weitere Verlängerung der Gültigkeitsdauer für das Kalenderjahr 1921 erteilten Erlaubnisarten zum Viehhandel erforderlich macht.

Auf Grund des § 18 der genannten Verordnung vom 19. 9. 20 in Verbindung mit zu Ziffer 19 der weiteren Ausführungsanweisung zu dieser Verordnung vom 26. 10. 20 hat der Preussische Staatskommissar für Volksernährung durch Erlaß vom 7. 2. 22 — VI d. 116 II — angeordnet, daß die Gültigkeit der auf Grund des Abschn. I der Verordnung für das Kalenderjahr 1921 erteilten Erlaubnisarten zur Ausübung des Viehhandels usw. bis zum 30. 4. 22 einschließlich ausgebeht wird. Eine Verlängerung der für die Erlaubnisarten für das Kalenderjahr 1922 zu entrichtenden Gebühren, deren Festsetzung vorbehalten bleibt, tritt hierdurch nicht ein.

Zu übrigen sind die Bestimmungen meiner Bekanntmachung vom 2. 12. 21 (Amtsblatt S. 412) analog anzuwenden. Weitere Anordnungen ergeben nach Verabschiedung der seitens der Reichsregierung geplanten Novelle durch den Reichstag.

Oppeln, den 17. Februar 1922.

Der Oberpräsident.

J. B. v. Horn.

Uwladomienia rejencji Opolskiej.

88. Dnia 3-go maja 1921 r. zostal w Ratzitz, tamze zamieszkalu pozaslužbowy majór Polko v. Zerbóni di Sposetti przez robotnika Pawla Piechatzka z Nieder Schwirklan, powiat Rybnicki, zamordowany.

Rzadam, aby sledzono za sprawcą i zapewniam nagrodę

— 5000 marek —

temu, który sprawcę schwyci, aby sądowne ukaranie nastąpić mogło.

Podział nagrody zastrzegam sobie wyklucając drogę prawną.

Opole, dnia 14-go lutego 1922 r.

Prezydent rejencyjny.

w zast. v. Horn.

Bekanntmachungen der Regierung zu Oppeln.

88. Am 3. Mai 1921 ist in Ratzitz der daselbst anässige Major a. D. Polko v. Zerbóni di Sposetti von dem Arbeiter Paul Piechatzel aus Nieder Schwirklan, Kr. Rybnitz, ermordet worden. Der Mörder ist flüchtig.

Ich fordere zur Nachforschung nach dem Täter auf und sichere eine Belohnung von

— 5000 Mark —

demjenigen zu, der den Täter ergreift, sodaß gerichtliche Bestrafung erfolgen kann.

Die Zuteilung der Belohnung behalte ich mir unter Ausschluss des Rechtsweges vor.

Oppeln, den 14. Februar 1922.

Der Regierungspräsident.

J. B. v. Horn.

89. Średnie ceny targowe na owies, siano i słomę w styczniu 1922 r.

Przegl. Nr.	Główne miejsce targowe	Obród ceny	za każde 100 kg					
			owies		siano		słomę	
			m.	f.	m.	f.	m.	f.
1	Kozle	powiat kozielski	600	—	260	—	80	—
2	Głwice	powiat gliwicki, pszczyński, rybnicki, tarnogórski, bytomski, katowicki, zabrzecki, kluczborski, oleski, lubliński i strzelecki	675	—	330	—	86	—
3	Głupczyce	powiaty głubczycki i raciborski	525	—	250	—	70	—
4	Głogówka	powiat prudnicki (obwód plehyscytowy)	620	—	260	—	116	—

Opole, dnia 24-go lutego 1922 r.

Prezydent Rejencyj. z pol. Pirscher.

89. Durchschnittsmarktpreise für Hafer, Heu und Stroh für Januar 1922.

Zf. Nr.	Haupt- markttort	Preisbezirt	Für je 100 Kilogramm							
			Hafer		Heu		Stroh		Press- und Stammstroh	
			M.	S.	M.	S.	M.	S.	M.	S.
1	Cosel	Kreis Cosel	600	—	260	—	80	—	—	—
2	Gleiwitz	der Kreise Gleiwitz, Plesch, Rybnitz, Tarnowitz, Beuthen, Ratibowitz, Hindenburg O.S., Kreuzburg, Rosenberg, Lublinitz und Stroh Strehlitz	675	—	330	—	86	—	—	—
3	Leobschütz	der Kreise Leobschütz und Ratibor	525	—	250	—	70	—	—	—
4	OberGlogau	Kreis Neustadt (Abstinennungsgebiet)	620	—	260	—	116	—	—	—

Oppeln, den 24. Februar 1922.

Der Regierungspräsident. J. A. Pirscher.

90. Wykaz kierowniczy Nr. 2497 wystawiony dnia 10. 5. 1921 r. na Wilhelma Richter w Koźlu się stracił i unieważnia się takowy.

Opole, dnia 20-go lutego 1922 r.

Prezydent rejencyjny.

Z p. Roemer.

91. Świadectwo przypuszczenia I K 2063 wystawione dnia 19. 12. 1919 na werk tekstylosy w Opolu III zatraciło się i unieważnia się takowe.

Opole, dnia 20-go lutego 1922 r.

Prezydent rejencyjny.

Z p. Roemer.

92. Katolickie probostwo we Woisseldorf, powiat Grottkau, które pod państwowym protektorem stoi, jest dla tego, że tymczasowy posiadacz takowego się zrzekł, nowo do obsadzenia.

Wnioski są przeciwieciu miesiąc do pana naczelnego prokuratora prowincji Górno Śląskiej we Wrocławiu do przesłania.

Wszystkie wśród tego czasu nadesłane wnioski, będą jako wrównoczesnym czasie przesłane, uważane.

Wrocław, dnia 3-go lutego 1922 r.

Kom. Prezydent rejencyjny z Opola.

Miejsce administracji we Wrocławiu.

W zast. Dr. Janik.

Wiadomienia wydziału okręgowego.

93. Uchwała

Wydział obwodowy na mocy § 132 prawa kompetencji z dnia 1-go sierpnia 1883 r. z dołączeniem § 89. ordynacji rzeszy przemysłowej w brzmieniu ogłoszenia z dnia 26-go lipca 1900 r. uchwałił, że w obwodach kominiarskich kresu kozielskiego na Górnym Śląsku od 1-go kwietnia 1922 r.

porzucając następujące zmiany mają nastąpić:
Gminy i obszary dworskie

1. Dziergowice, dotychczas do obwodu kominiarskiego Polnisch Neukirch przynależne przyłącza się do obwodu kominiarskiego Raciborz wś III.

2. Landsmierz, Dębowa i Pichwitz, dotychczas do rewiru kominiarskiego Koźla należące, obwodowi kominiarskiemu Polnisch Neukirch zostają przyłączone.

3. Cienkówitz dotychczas do obwodu kominiarskiego Gnadenfeld należące do obwodu kominiarskiego Polnisch Neukirch zostają dołączone.

Opole, dnia 15-go lutego 1922 r.

Wydział obwodowy w Opolu.

Berger.

90. Der Führerschein Nr. 2497, ausgestellt am 10. 5. 1921 auf Wilhelm Richter in Cosel, ist verloren gegangen und wird für ungültig erklärt.

Oppeln, den 20. Februar 1922.

Der Regierungspräsident.

R. A. Roemer.

91. Die Zulassungsbescheinigung I K 2063, ausgestellt am 19. 12. 1919 auf das Textilseiwert in Oppeln III, ist verloren gegangen und wird für ungültig erklärt.

Oppeln, den 20. Februar 1922.

Der Regierungspräsident.

J. A. Roemer.

92. Die unter staatlichem Patronat stehende katholische Pfarrei Woßfeldorf, Kreis Grottkau, ist infolge Verzichtleistung ihres bisherigen Inhabers anderweitig zu besetzen.

Bewerbungen sind binnen Monatsfrist an den Herrn Oberpräsidenten der Provinz Oberschlesien in Breslau zu richten. Alle innerhalb dieser Frist eingehenden Bewerbungen gelten als gleichzeitig erfolgt.

Breslau, den 3. Februar 1922.

Der k. u. m. Regierungspräsident von Oppeln,

Verwaltungsstelle Breslau.

J. B. Dr. Janik.

Bekanntmachungen des Bezirksausschusses.

93. Beschluß.

Der Bezirksausschuß hat auf Grund des § 132 des Zuständigkeitsgesetzes vom 1. August 1883 in Verbindung mit § 39 der Reichsgewerbeordnung in der Fassung der Bekanntmachung vom 26. Juli 1900 beschlossen, in den Kreisbezirken des Kreises Cosel OS. vom

1. April 1922

ab folgende Änderungen eintreten zu lassen:

Die Gemeinden und Gutsbezirke:

1. Dziergowitz, bisher dem Kreisbezirk Polnisch Neukirch zugehörig, wird dem Kreisbezirk Ratibor Land III zugewiesen.

2. Sandkützerz, Dombowa und Pichwitz, bisher dem Kreisbezirk Cosel zugehörig, werden dem Kreisbezirk Polnisch Neukirch zugeteilt.

3. Cienkówitz, bisher dem Kreisbezirk Gnadenfeld zugehörig, wird dem Kreisbezirk Polnisch Neukirch zugeteilt.

Oppeln, den 15. Februar 1922.

Der Bezirksausschuß zu Oppeln.

Berger.

94.

Uchwała.

Wydział obwodowy na mocy § 132 prawa kompetencji z dnia 1-go sierpnia 1883 r. z dołączeniem § 39 ordynacji rzeszo-przemysłowej w brzmieniu obwieszczenia z dnia 26-go lipca 1900 r. uchwalił, że w obwodach kominiarskich kresu Gliwickiego od

1-go kwietnia 1922 r.

począwszy następujące zmiany nastąpić mają. Gminy i obszary dworskie:

1. Preiswitz i Gierakowitz, dotychczas do obwodu kominiarskiego Schönwald należące, przyłącza się obwodowi kominiarskiemu Kunzendorf, kresu Zabrze (Hindenburg).

2. Althammer i Leboschowitz, dotychczas do obwodu kominiarskiego Schönwald należące, przyłącza się obwodowi kominiarskiemu Raciborz wies III.

3. Mikołeska, dotychczas do obwodu kominiarskiego Toszek należące, przyłącza się obwodowi kominiarskiemu Korzencin, kresu Lublińskiego.

4. Do obwodu kominiarskiego Schönwald należą oprócz miejscowości kresu Gliwickiego jeszcze gminy Sosniza i Mathesdorf i obszar dworski Matheshof w kresie Zabrze (Hindenburg) położone, które dotychczas do rewiru kominiarskiego Zabrze (Hindenburg III) należały.

Opole, dnia 15-go lutego 1922 r.

Wydział obwodowy w Opolu.

Berger.

95. Gmina miasta Kluczborka zastąpiona przez magistrat także zamierza zakład tamowy w roku 1912 zgorzałego mlyna miejskiego w celu założenia warku elektryczności na nowo wybudować. Takowa wniosła o przemysłowo-policyjne zezwolenie na to według § 16 i n. ustawy przemysłowej Rzeszy i stała dalej wniosek, podług § 46 prawa wodnego z dnia 7-go kwietnia 1913 r. jej udzielić prawo, wodę starego strumienia (Stobry) w tym celu zatamować i turbinę nią obracać.

Równocześnie stawiała wniosek, procedurę potwierdzenia przemysłowo-policyjnego i zezwolenia zesobą złożyć.

Rysunki i objaśnienia wraz z warunkami tymczasem dla potwierdzenia ustanowionemi od 6-go marca 1922 r. począwszy przez 14 dni dla każdego do przejrzenia w zarządzie policji w Kluczborku będą włożone.

W przeciągu tego czasu także jako też do wydziału obwodowego w Opolu protesty przeciw pożądanemu przemysłowo-policyjnemu potwierdzeniu i udzieleniu jako też żądania zaprowadzenia i utrzymywania urządzeń albo odszkodowania **pismienne w dwóch wygotowaniach** albo ustnie do protokołu mogą

94.

Beschluß.

Der Bezirksausschuß hat auf Grund des § 132 des Zuständigkeitsgesetzes vom 1. August 1883 in Verbindung mit § 39 der Reichsgewerbeordnung in der Fassung der Bekanntmachung vom 26. Juli 1900 beschloffen, in den Kreisbezirken des Kreises Gleiwitz vom

1. April 1922

ab folgende Änderungen eintreten zu lassen:

Die Gemeinden und Gutsbezirke:

1. Preiswitz und Gierakowitz, bisher dem Kreisbezirk Schönwald zugehörig, werden dem Kreisbezirk Kunzendorf, Kreis Zabrze (Hindenburg) zugeteilt.

2. Althammer und Leboschowitz, bisher dem Kreisbezirk Schönwald zugehörig, werden dem Kreisbezirk Ratibor Land III zugeteilt.

3. Mikołeska, bisher dem Kreisbezirk Losi zugehörig, wird dem Kreisbezirk Roschentin, Kreis Lublitz, zugeteilt.

4. Zum Kreisbezirk Schönwald gehören außer den Ortschaften im Kreise Gleiwitz noch die Gemeinden Sosniza und Mathesdorf u. d. der Gutsbezirk Matheshof im Kreise Zabrze (Hindenburg), die bisher dem Kreisbezirk Zabrze (Hindenburg) III zugehörig waren.

Oppeln, den 15. Februar 1922.

Der Bezirksausschuß zu Oppeln.

Berger.

95. Die Stadtgemeinde Kreuzburg, vertreten durch den Magistrat daselbst, beabsichtigt die Stauanlage der im Jahre 1912 abgebrannten Stadtmühle zum Betriebe eines Elektrizitätswerkes neu aufzubauen. Sie hat hierzu die gewerbepolizeiliche Genehmigung gemäß § 16 folgd. der Reichsgewerbeordnung nachgesucht und ferner in Antrag gebracht, ihr gemäß § 46 des Wassergesetzes vom 7. April 1913 das Recht zu verleihen, das Wasser der Alten Bache (Stober) zu diesem Zwecke anzustauen und eine Turbine damit zu betreiben.

Gleichzeitig hat sie den Antrag gestellt, das gewerbepolizeiliche Genehmigungsverfahren und das Verleihungsverfahren miteinander zu verbinden.

Die Zeichnungen und Erläuterungen nebst den vorläufig für die Genehmigung festgesetzten Bedingungen werden vom 6. März 1922 ab 14 Tage lang zu jedermanns Einsicht bei der Polizeiverwaltung in Kreuzburg ausliegen.

Innerhalb dieser Zeit können dort, sowie bei dem Bezirksausschuß in Oppeln Widersprüche gegen die nachgesuchte gewerbepolizeiliche Genehmigung und gegen die Verleihung sowie Ansprüche auf Herstellung und Unterhaltung von Einrichtungen oder auf Entschädigung schriftlich in **zwei Ausfertigungen** oder zu Protokoll angebracht, sowie ferner andere Anträge auf Ver-

być założone jako też inne wnioski o udzielenie prawa użytkowania wody, przez które użytkowanie ze strony pierwszego wnioskodawcy zamierzone zostałyby ukrócone, wraz z podkładkami pod nr. 2—5-go III instrukcji wykonawczej do prawa wodnego z dnia 7-go kwietnia 1913 r. przepisany mogą być podane.

Kto w przeciągu podanego czasu naprzeciw pożądanemu przemysłowo - policyjnemu potwierdzeniu jako też naprzeciw udzieleniu protestu nie założy straci swe prawo protestowania, również po upływie terminu stawione wnioski o udzielenie w tej procedurze nie zostaną uwzględnione, i dla szkodliwych skutków od rozporządzenia wykonywania udzielonego prawa potem tylko te w § 82 i w § 203 ustępie 2 prawa wodnego wspomniane pretensje mogą być roszczone.

Do usynego rozpoznawania wczesnie założonych opozycji i protestów, żądać zaprowadzenia i utrzymywania urządzeń i żądać od szkodowania w swoim czasie termin będzie wyznaczony.

Rozpoznanie to nastąpi i w tym razie jeżeli interesant na termin się nie stawia.

Opole, dnia 23-go lutego 1922 r.

Wimieniu wydziału obwodowego.

Przewodniczący, w zast. Dr. Berger.

Uwiedomienia rozmaitych urzędów.

95. III. Dodatek

do obwieszczenia przepisu do zebrania środków dla miejsc gospodarstwa węgla z dnia 31-go maja 1920 r. (Zbiór praw Rzeszy 1920 r. str. 1107).

Do rozszerzenia obwieszczenia z dnia 29-go lipca 1920 r. przepisu zebrania środków dla miejsc gospodarstwa węgla z dnia 31-go maja 1920 r. rozporządzam zupoważnieniem pana ministra dla handlu i przemysłu i względnie z interesowanymi ziemianskimi reprezentantami na obwód pruskiego miejsca dla ziemianskiego węgla następująco:

§ 5 odst. 2 odbierze obowiązującą z dniem publikacji III. dodatku obwieszczenia w gazecie państwowej i Rzeszy następująca osoba:

Jeżeli w przeciągu tego czasu zapłata nie nastąpi, nastąpi napomnienie pod osobną opłatą 5 marek. Jeżeli napomnienie pozostało bez skutku, to będzie to do płacenia składki podług zasad ściągania publicznych podatków, ściągane.

Berlin, dnia 16-go stycznia 1922 r.

Pruskie miejsce dla węgla ziemianskiego.

podp. Rohrig.

leżuna des Reches zu einer Benutzung des Gewässers, durch welche die von dem ersten Antragsteller beabachtigte Benutzung beeinträchtigt werden würde, mit den unter Nr. 2—5 der III. Ausführungsanweisung zum Wassergesetz vom 7. April 1913 vorgeschriebenen Unterlagen eingereicht werden.

Diejenigen, welche innerhalb der angegebenen Frist keinen Widerspruch gegen die nachgesuchte gewerbepolizeiliche Genehmigung sowie gegen die Verleihung erheben, verlieren ihr Widerspruchsrecht, auch werden nach Ablauf der Frist gestellte Anträge auf Verleihung in diesem Verfahren nicht berücksichtigt, und können vom Beginne der Ausübung des verleihten Rechts an wegen nachteiliger Wirkung nur noch die im § 82 und im § 203 Absatz 2 des Wassergesetzes bezeichneten Ansprüche geltend gemacht werden.

Zur mündlichen Erörterung der rechtzeitig geltend gemachten Einsprüche und Widersprüche, der Ansprüche auf Herstellung und Unterhaltung von Einrichtungen und der Entschädigungsansprüche wird keiner Zeit Termin anberaumt werden.

Diese Erörterung wird auch im Falle des Ausbleibens eines Beteiligten stattfinden.

Oppeln, den 23. Februar 1922.

Namens des Bezirksausschusses.

Der Vorsitzende, J. B. Dr. Berger.

Bekanntmachungen verschiedener Behörden.

96. III. Nachtrag

zur Bekanntmachung zur Verordnung über die Aufbringung der Mittel für die Kohlenwirtschaftsstellen vom 31. Mai 1920 (R. G. Bl. 1920 S. 1107).

In Ergänzung der Bekanntmachung vom 29. Juli 1920 zur Verordnung über die Aufbringung der Mittel für die Kohlenwirtschaftsstellen vom 31. Mai 1920 bestimme ich mit Ermächtigung des Herrn Ministers für Handel und Gewerbe und im Einvernehmen mit den beteiligten Landesregierungen für den Bereich der Preussischen Landeskohlenstelle folgendes:

Der § 5 Abs. 2 erhält mit Wirkung vom Tage der Veröffentlichung der III. Nachtragsbekanntmachung im Reichs- und Staatsanzeiger folgende Fassung:

Wird die Zahlung nicht innerhalb dieser Frist bewirkt, erfolgt Mahnung gegen eine Sondergebühr von Mk. 5. Bleibt auch die Mahnung erfolglos, so werden die zu zahlenden Beiträge nach den Grundätzen über die Beitragsbeiträge öffentlicher Abgaben betriebsbetrieben.

Berlin, den 16. Januar 1922.

Preuß. Landeskohlenstelle.

Abt. 1.

97. Wywłaszczenie gruntu Na ustanowienie wynagrodzenia za posiadłość gruntową w gminie Domb położoną niżej opisaną, która w celu uregulowania publicznej drogi na katowickiej ulicy w Domb kresu Katowickiego musi być wywłaszczona, termin na **piątek, dnia 10-go marca 1922 r. przedpołudniem o godzinie 10^{1/4}** w Dombiu przy gruncie wydanej mistrz malarzkiej Reinholda Haronska karta 430 na ulicy Katowickiej wyznaczyłem.

Wszystkich interesentów wzywa się według § 25-go ustawy wywłaszczenia gruntu z dnia 11-go czerwca 1874 r. (Zbiór prawa str. 221) swych praw w terminie bronić.

Jeżeli interesenci nie przybędą na termin, będzie bez ich współdziałania wynagrodzenie stwierdzone i wypłacenie lub złożenie takowego rozporządzone.

Bież. nr.	Oznaczenie gruntu według katastru			właściciel (nazwisko, stan, miejsce mieszkania)	Grunt jest zapi- sany w księdze gruntowej			Rodzaj i położenie gruntu	Wielkość mającego być wywłaszczono- go gruntu		
	gmin	karta	parcela		od	tóm	kar- ta		ha	ar	qm
1	Domb	2	540/204	Haronska, Reinholda ur. Schulz, wydana mistrz malarzki w Gliwicach	Domb	XIII	430	przy ulicy Kato- wickiej	—	2	20

Opole, dnia 21-go lutego 1922 r.

Komisarz wywłaszczenia. Pirscher, Radca rejencyjny.

97. Enteignung von Grundeigentum. Zur Feststellung der Entschädigung für das zur Freilegung des öffentlichen Weges an der Kattowitzer Straße in Domb, Kreis Kattowitz, zu enteignende, in der Gemeinde Domb belegene, nachstehend bezeichnete Grundeigentum habe ich Termin auf **Freitag, den 10. März 1922, vormittags 11^{1/4} Uhr**, in Domb bei dem Grundstück Blatt 430 der verehel. Malermeister Reinholda Haronska an der Kattowitzerstraße anberaumt.

Alle Beteiligten werden gemäß § 25 des Gesetzes über die Enteignung von Grundeigentum vom 11. Juni 1874 (G. S. S. 221) aufgefordert, ihre Rechte im Termin wahrzunehmen.

Beim Ausbleiben wird ohne ihr Zutun die Entschädigung festgestellt und wegen Auszahlung oder Hinterlegung der Entschädigung verfügt werden.

Ab. Nr.	Katastermäßige Bezeichnung des Grundstücks			Eigentümer (Name, Stand und Wohnort)	Das Grundstück ist verzeichnet im Grundbuch			Wirt- schaftsart und Lage	Größe der zu enteignen- den oder dauernd zu beschränkenden Grundfläche		
	Gemarkung (Gemeinde)	Partenbl. (Flur)	Parzelle		von	Band	Blatt		ha	a	qm
1	Domb	2	540/204	Haronska, Reinholda geb. Schulz, verehel. Malermeister in Gliwicz	Domb	XIII	430	An der Kattowitzer Straße	—	2	20

Oppeln, den 21. Februar 1922.

I. G. XXI. 91.

Der Enteignungskommissar. Pirscher, Regierungsrat.

98. Wylosowanie

listów rentowych prowincji Śląskiej.

Na 1-go lipca 1922 następujące numery zostały ciągnięte:

a) po 3^{1/2} %

lit. F. po 3000 m. Nr. 82. 108. 123. 386.

524. 608. 659. 744. 791. 917. 927. 969. 997.

1129. 144. 293. 319. 344. 371. 439. 479

lit. G. po 1500 m. Nr. 42. 80. 95.

98.

Auslosung

von Rentenbriefen der Provinz Schlessen.

Zum 1. Juli 1922 sind nachstehende Nummern gezogen worden:

a) zu 3^{1/2} %

Buchst. F. zu 3000 M. Nr. 82. 108. 183. 386.

524. 608. 659. 744. 791. 917. 927. 969. 997.

1129. 144. 293. 319. 344. 371. 439. 479.

Buchst. G. zu 1500 M. Nr. 42. 80. 95.

lit. H. po 300 m. Nr. 91. 172. 215. 252.
278. 502. 619. 670. 704. 762. 799. 855. 918.
958. 985. 1075. 132.

lit. po 85 m. Nr. 74. 145. 254. 309. 341.
369. 438.

b) po 4 %.

lit. FF. po 3000 m. Nr. 93. 237. 377. 618.

lit. HH. po 300 m. Nr. 86. 241. 351. 353.

lit. JJ. po 75 m. Nr. 16. 115.

My wypowiadamy niniejszem te listy rentowe. Takowe od 1-go lipca 1922 r. począwszy **za zwrotem listów rentowych wraz z kuponami od 1-go lipca 1922 poczynającami się i talonami** w kasie naszej, ulica Albrechtowa 32 w mieście albo w kasie banku państwa pruskiego (Seehandlung) w Berlinie z 56 ulica margrabiego 38 wymienić.

Oprocentowanie listów tych rentowych skończy się z dniem 30-go czerwca 1922 r.

Wylosowane listy rentowe podług § 44 prawa banku rentowego z dnia 2-go marca 1850 r. przedawnięcia się dziesięcioletnia laty.

Wrocław, dnia 17-go lutego 1922 r.

Dyrekcja banku rentowego.

99. Wszystkie te osoby, które jeszcze jakie pretensje do wojowniczego towarzystwa Friedenshütte (zapisane towarzystwo) które w dniu 20-go lutego 1920 r. rozwiązane zostało do stawienia mają, będą zawezwani, ich żądania aż do 4-go marca t. r. do podpisanego przesłać.

Zpóźnione pretensje nie będą uwzględnione. Friedenshütte, dnia 11-go lutego 1922 r.

Likwidatorze.

Theodor Beyermann, Julius Kabus
Friedenshütte GS.

100. Pogranicznurzędnik celny Jerzy Mikuszek w Roben przy pełnieniu swej służby swoją biuro Nr. 131 i swój wykaz służbowy zgubił. Obydwa przedmioty służbowe niniejszem za nieważne się ogłasza.

Raciborz, dnia 13-go lutego 1922 r.

Główny urząd celny.

Buchst. H. zu 300 M. Nr. 91. 172. 215. 252.
278. 502. 619. 670. 704. 762. 799. 855. 918.
958. 985. 1075. 132.

Buchst. J. zu 75 M. Nr. 74. 145. 254. 309.
341. 369. 438.

b) zu 4 %.

Buchst. FF. zu 3000 M. Nr. 93. 237. 377. 618.

Buchst. HH. zu 300 M. Nr. 86. 241. 351. 353.

Buchst. JJ. zu 75 M. Nr. 16. 115.

Wir kündigen hiermit diese Rentenbriefe. Sie sind vom 1. Juli 1922 ab gegen **Zurücklieferung der Rentenbriefe nebst Zins Scheinen vom 1. Juli 1922 ab und Erneuerungsscheinen** bei unserer Kass., Albrechtstraße 32 hier, oder bei der Rententbankkass. in Berlin C. 2, Klosterstraße 76, oder bei der Preussischen Staatsbank (Seehandlung) in Berlin W. 56, Markgrafenstr. 38, einzulösen.

Die Verzinsung dieser Rentenbriefe hört mit dem 30. Juni 1922 auf.

Die ausgelassenen Rentenbriefe verjähren nach § 44 des Rententbankgesetzes vom 2. März 1850 binnen 10 Jahren.

Breslau, den 17. Februar 1922.

Direktion des Rententbank.

99. Alle Personen, welche noch eine Forderung an dem am 20. 2. 1920 aufgelösten Kriegerverein Friedenshütte (eingetragener Verein) zu stellen haben, werden aufgefordert, bis zum 4. März d. J. bei den Unterzeichnenden dieses geltend zu machen.

Verspätete Forderungen werden nicht berücksichtigt.

Friedenshütte, den 11. Februar 1922.

Die Liquidatoren

Theodor Beyermann, Julius Kabus,
Friedenshütte GS

100. Der Zollgrenzangestellte Georg Mikuszek in Roben hat bei Ausübung seines Dienstes seine Armbinde Nr. 131 und seinen Dienstausweis verloren. Beide Dienstgegenstände werden hiermit für ungültig erklärt.

Ratiborz, den 13. Februar 1922.

Der Hauptzollamt.

Dodatek

do Nru 5tego Orędownika Rajencji Opolskiej.

Opole, dnia 18-go lutego 1922.

Opis treści. Wskazówki do postępowania w zarządzie podatkami kościelnymi katolickich gmin i ogólnych związków kościelnych. Przepisy względnie podziału kosztów iaby rekozdzieluclzej w Opolu.

82. Wskazówki

do postępowania w zarządzie podatkami kościelnymi katolickich gmin i ogólnych związków kościelnych.

Ze względu na nowosć warunków utworzonych przez to, że zarząd podatkami kościelnymi przeszedł częściowo na urzędy finansowe, niemożna jeszcze obecnie wydać ogólnie obowiązujących przepisów o szczegółach współpracy gmin kościelnych z urzędami finansowymi. Rozporządzeniem z 19-go września 1921-go r. — G. I. 1640 G. II. 1 — (organ centralny dla zarządu szkoln. str. 396) pozostawiono to wzajemnemu porozumieniu się, spodziewając się, że na podstawie praktycznego doświadczenia gminy kościelne i związki kościelne współpracując z urzędami finansowymi same znajdą sposób, w któryby stosownie do miejscowych warunków bez ściągania się można dojść do celu.

Urzędowi finansowemu powierzono odnośnie do wszystkich podatków kościelnych objętych rozporządzeniem (l. 1 rozporządzenia z 19-go września 1921), a więc zarówno dodatków do państwowych podatków dochodowych jakoteż dodatków do bezpośrednich podatków państwowych, zawiadomienie obowiązanych dopodatków i ściąganie tych podatków (l. 4). Nadto techniczne prace przy uchwalaniu dodatków do podatków dochodowych Rzeszy (3e). Głosu rozstrzygającego przy uchwalaniu podatków kościelnych urzędy finansowe niemają. Uchwalanie podatków kościelnych w znaczeniu prawnym, t. j. ostateczne formalne wyznaczenie osoby obowiązanej do podatku oraz wyznaczenia wysokości podatku pozostaje nadal obowiązkiem władz kościelnych (l. 3e). Odpowiednio do tego pozostaje także prawne dochodzenie stosownie do dotychczasowych krajowych przepisów prawnych odnoszących się do podatków kościelnych niezmienione (l. 5); tak

Sonderbeilage

zu Stück 5 des Amtsblattes der Regierung zu Oppeln

Oppeln, den 18. Februar 1922.

Inhaltsverzeichnis. Anleitung zum Verfahren bei der Kirchensteuerverwaltung der katholischen Kirchengemeinden und Gesamtverbände. Bestimmungen über die Verteilung der Kosten der Handwerkskammer zu Oppeln.

82. Anleitung

zum Verfahren bei der Kirchensteuerverwaltung der katholischen Kirchengemeinden und Gesamtverbände.

Mit Rücksicht auf die Neuartigkeit der durch den teilweisen Uebergang der Kirchensteuerverwaltung auf die Finanzämter geschaffenen Verhältnisse ist es zur Zeit noch nicht möglich, allgemein gültige Vorschriften über die Einzelheiten des Zusammenwirkens der Kirchengemeinden mit den Finanzämtern zu erlassen. Deshalb sind diese im Erlaß vom 19. September 1921 — G. I. 1640 G. II. 1 — (Zentralblatt für die Unterrichts-Verwaltung Seite 396) der Vereinbarung überlassen worden in der Erwartung, daß die Kirchengemeinden und kirchlichen Verbände auf Grund ihrer praktischen Erfahrung in der Zusammenarbeit mit den Finanzämtern selbst die Wege finden werden, um je nach den örtlichen Verhältnissen möglichst reibungslos zum Ziele zu gelangen. Immerhin werden den Kirchengemeinden und kirchlichen Verbänden folgende Hinweise von Wert sein:

Übertragen sind den Finanzämtern für alle überhaupt von der Übertragung betroffenen Kirchensteuern (Ziffer 1 des Erlasses vom 19. September 1921) also sowohl für die Zuschläge zur Reichseinkommensteuer, als auch für die zu den direkten Staatssteuern (Realsteuern) die Benachrichtigung der Kirchensteuerpflichtigen von der erfolgten Veranlagung (Ziffer 3b) sowie die Einziehung und Beitreibung (Ziffer 4), ferner für die Zuschläge zur Reichseinkommensteuer technische Arbeiten bei der Veranlagung (3e). Aufgaben entscheidender Art sind den Finanzämtern im Veranlagungsverfahren nicht zugeteilt. Vielmehr ist die Veranlagung der Kirchensteuer im Rechtsinne, d. h. die abschließende formale Feststellung der Person des Steuerpflichtigen und der Höhe der Steuerschuld den bis dahin zuständigen kirchlichen Instanzen verblieben (Ziffer 3e). Dem entspricht es, daß auch das Rechtsmittelverfahren gemäß den bisherigen landesrechtlichen Vorschriften über die

samo rozstrzygają gminy kościelne, jeżeli chodzi o odroczenie lub uwolnienie (l. 4). Jeżeli w § 95-ym l. 4 rozporządzeń wykonawczych ministra finansów Rzeszy do prawa o podatkach dochodowych z 30-go maja 1921 r. powiedzianem jest, że do uwolnienia od podatków kościelnych upoważnione są urzędy finansowe, to, o ile w porozumieniu z gminami kościelnymi nieustanowiono inaczej, to rozporządzenie traci swoją moc przez wybr. 4 rozporządzenia zawartego co do treści w ogłoszeniu z 19-go września 1921 r. wydanego na wniosek władz kościelnych przez ministra finansów Rzeszy 11-go lipca 1921-go r.

Przy układzie dodatków do bezpośrednich państwowych podatków dochodowych także i prace techniczne pozostają obowiązkiem gmin kościelnych (l. 3) ogłoszenia z 19-go września 1921-go r. Podkłady do tej pracy winne być muszą od gmin politycznych i ustęp przedost. rozporządzenia. Działalność urzędów finansowych zaczyna się dopiero po uchwaleniu i oznaczeniu w formie listy podatkowej, a rozpoczyna się oświadczeniem obowiązanych do podatków.

Krómeż niezmienną jest forma uchwały kościelnej wysokości podatków kościelnych, tylko, że zamiast państwowego podatku dochodowego, trzeba pisać podatku dochodowego Rzeszy. Co do tego zwraca się uwagę na rozporządzenie z 4-go czerwca 1921 — G. II 636 G. I — organ centralny dla szkoleń str. 255. Według tego wystarczy dla oznaczenia wysokości procentów oznaczenie drogą oszacowania wysokości podatku dochodowego Rzeszy. W celu tego oszacowania gminy kościelne mogą się zwrócić o podkłady do urzędów finansowych l. 2 ustęp 2 rozporządzenia z 19-go września 1921 r). Poleca się, żeby do uchwały podatkowej dołączono bezpośrednio uchwałę mniej więcej podobnego brzmienia:

Do ostatecznego uchwalenia obowiązku wego podatku zarówno w szczególności jak też w ogólności upoważniony jest (nazwisko, Stan, mieszkanie) i niniejszym jest upoważniony do dnia konkretnych w tym celu wyjaśnienia przed urzędem finansowym w z mogą prawnie obowiązująca dla gminy kościelnej

Znalezienie tego pełnomocnictwa wyjaśnione jest niżej. Kościelna uchwała dodatków po prostu jest tak dotychczas, potwierdzenie ze strony władzy nadzorczej kościelnej i państwowej. O to trzeba się jak najprędzej postarać. Otrzymawszy to potwierdzenie, należy przystąpić do opisu tej potwierdzonej uchwały i postać przed urzędem finansowym. Tym

urzędem niezmienioną zostaje (Ziffer 5), sowie daß über Stundungs- und Erlassanträge die Kirchengemeinden entscheiden (Ziffer 4). Wenn in § 95 Ziffer 4 der Ausführungsbestimmungen des Reichsministers der Finanzen zum Einkommensteuer-Gesetz vom 30. Mai 1921 für die Niederlegung von Kirchensteuern die Zuständigkeit der Finanzämter ausgesprochen ist, soweit nicht in Vereinbarungen mit den Kirchengemeinden etwas anderes bestimmt ist, so findet dies durch Ziffer 4 des im Erlass vom 19. September 1921 inhaltlich mitgeteilten, auf den Antrag der Kirchenbehörden ergangenen Erlass des Herrn Reichsministers der Finanzen vom 11. Juli 1921 seine Geltung.

Für die Zuschläge zu den direkten Staatssteuern (Reallsteuern) verbleiben auch die technischen Arbeiten bei der Veranlagung den Kirchengemeinden (Ziffer 3d des Erlasses vom 19. September 1921). Die Unterlagen hierfür sind von den politischen Gemeinden zu beschaffen (vorletzter Absatz des Erlasses). Die Tätigkeit des Finanzamtes setzt hier erst nach erfolgter Veranlagung ein, die in Form der Feststellung einer besonderen Steuerliste geschieht (Ziffer 3d), und beginnt mit der Benachrichtigung der Steuerpflichtigen.

Ebenso ist die Form des kirchlichen Umlagebeschlusses unverändert geblieben; nur ist statt der Staats Einkommensteuer jetzt die Reichseinkommensteuer zu setzen. Hierzu wird auf den Erlass vom 4. Juni 1921 — G. II 636 G. I — Zentralblatt für die Unterrichtsverwaltung Seite 255 verwiesen. Danach reicht für die Feststellung des Prozentsatzes eine schätzungsweise Ermittlung des Reichseinkommensteuereinkommens aus, für die die Kirchengemeinden Unterlagen von den Finanzämtern erbitten können (Ziffer 2 Abs. 2 des Erlasses vom 19. 9. 1921). Es empfiehlt sich, dem Steuerbeschluss eine Entschlüsselung etwa folgenden Inhalts unmittelbar anzufügen:

Mit der endgültigen Feststellung des Steuerbetrags im einzelnen wie im ganzen wird (werden) der (die) (Name, Stand, Wohnung) beauftragt und hiermit bevollmächtigt, die zu diesem Zweck erforderlichen Erklärungen vor dem Finanzamt in mit rechtsverbindlicher Kraft für die Kirchengemeinde abzugeben.

Die Bedeutung dieser Bevollmächtigung ist unten näher erläutert.

Der kirchliche Umlagebeschluss bedarf der kirchen- und staatsaufsichtlichen Genehmigung wie bisher, die auf dem schnellsten Wege einzuholen ist. Sobald sie erteilt ist, ist eine beglaubigte Abschrift des genehmigten Beschlusses dem Finanzamt einzureichen.

Inzwischen werden die Kirchengemeinden sich darüber vergewissert haben, ob dem Finanzamt das Glaubensbekenntnis der Steuerpflichtigen schon für 1921 bekannt geworden ist. Soweit dies noch

czasem gminy kościelne muszą się upewnić, czy urzędowi finansowemu już jest wiadomem wyznaczenie wiary na rok 1921-szy obowiązującego podatku. O ile to wyznaczenie wiary na rok bieżący jeszcze nie jest stwierdzone, to każda gmina kościelna musi podać urzędowi finansowemu spis w danym razie zeszlóroczny członków obowiązanych do podatku (fl. 3a). Na podstawie potwierdzonej uchwały podatkowej obliczy urząd finansowy wysokość podatków kościelnych przypadających na pojedynczych członków obowiązanych do podatku. O ile chodzi o dodatek do podatku dochodowego (l. 3b), jeżeli to zrobiono, o czym gmina kościelna się musi upewnić, to należy teraz przegłowi uchwalić w szczególności i w całości wysokość obowiązującego podatku. To uchwalenie jest obowiązkiem gminy kościelnej (por. l. 3c i musi być zrobione przez zarząd kościelny i to w miejscu siedziby urzędu finansowego, ponieważ urządzenie osobnej listy podatkowej kościelnej i jej przestanie gminom kościelnym przez urzędy finansowe nie jest przewidziane (por. l. 3a).

Ponieważ zaś w ogólności nie jest rzeczą odpowiednią, żeby w celu wymaganego uchwalenia zaczął kościelny zebrać się w urzędzie finansowym w liczbie koniecznej do uchwały, więc potrzebną jest rzeczą, żeby w tym celu dano upoważnienie i pełnomocnictwo jednemu lub więcej członkom zarządu lub także innym odpowiednim osobom. Żeby zaś uniknąć powtórnego zwołania kościelnego zarządu gminy tylko w celu dania pełnomocnictwa, radzi się, żeby to pełnomocnictwo byłodane zaraz przy rozkładzie podatku. Kiedy urząd finansowy obliczył wysokość podatków, musi ten lub ci upelnomocnieni gminy kościelnej udać się do urzędu finansowego w celu formalnego uchwalenia podatków. Konieczna jest rzeczą, żeby pod zliczoną sumę pojedynczych podatków kościelnych dano następującą uwagę:

Stwierdzone jako rozkład podatku katolickiej gminy z ogólną sumą obowiązkowego podatku Mk.

Miejsce, data

Zarząd kościelny.

W. z.

(nazwisko pełnomocnika.

(Stempel.

Stanowczo się radzi, żeby ta uchwała zrobiona była we formie urzędowej i bez błędu, żeby w razie dochodzenia prawnego można skutecznie wystąpić przeciw formalnym zarzutom.

Jak nam wiadomem, wysyłają niektóre urzędy finansowe zawiadomienie o podatkach

nicht für das laufende Jahr festgestellt worden ist, muß jede Kirchengemeinde dem Finanzamt ein Verzeichnis (gegebenenfalls das vorjährige!) ihrer Steuerpflichtigen einreichen (Ziffer 3a).

Auf Grund des genehmigten Umlagebeschlusses errechnet das Finanzamt die auf die einzelnen Steuerpflichtigen entfallenden Kirchensteuerbeträge, soweit es sich um Zuschläge zur Einkommensteuer handelt (Ziffer 3b). Ist dies geschehen, wovon sich die Kirchengemeinde zu unterrichten hat, so bedarf es der formellen Feststellung des Kirchensteuerfolls im einzelnen wie im ganzen. Diese Feststellung liegt nach obigem (vergl. auch Ziffer 3c) der Kirchengemeinde ob und muß durch den Kirchenvorstand erfolgen und zwar am Orte des Finanzamts, da die Ausstellung einer besonderen Kirchensteuerliste und deren Uebermittlung an die Kirchengemeinde durch das Finanzamt nicht vorgesehen ist (vergl. Ziffer 3a). Da es nun in der Regel nicht angängig sein wird, daß sich der Kirchenvorstand in beschlußmäßiger Anzahl bei dem Finanzamt zum Zwecke der erforderlichen Feststellung einfindet, so ist hierzu die Bevollmächtigung und Bevollmächtigung eines oder einiger seiner Mitglieder bezw. auch anderer geeigneter Personen erforderlich. Diese Bevollmächtigung wird zweckmäßig bereits bei Fassung des Umlagebeschlusses ausgesprochen, um eine nochmalige spätere Zusammenberufung der kirchlichen Gemeindeorgane lediglich zu diesem Zwecke zu vermeiden. Der oder die Bevollmächtigten der Kirchengemeinde haben sich, sobald das Finanzamt die Errechnung der Kirchensteuerbeträge bewirkt hat, zu dem Finanzamt zu begeben und dort die formale Feststellung vorzunehmen. Notwendig ist, daß unter die zusammengezeichnete Summe der einzelnen Kirchensteuerbeträge (Steuerfoll) folgender Vermerk gesetzt wird:

Festgestellt als Veranlagung der katholischen Kirchengemeinde

mit einem Gesamtsteuerfoll von Mk.

Ort, Datum.

Der Kirchenvorstand.

Z. A.

(Name des Bevollmächtigten.)

(Siegel.)

Es wird dringend dazu geraten, diese Feststellung in einwandfreier, urkundlicher Form zu treffen, um jedem formalen Einwand im Rechtsmittelverfahren mit Erfolg begegnen zu können.

Dem Vernehmen nach lassen einzelne Finanzämter die Einkommensteuerbescheide für Teile ihres

do części swoich obszarów nieczekając na ukonczenie uchwał dla innych części. W tym razie musi gmina kościelna tak samo częściowo uchwalać wysokość podatków kościelnych.

Jeżeli w ten sposób uchwalono podatki, to urząd finansowy wysyła odpowiednie zawiadomienie do obowiązanych do podatków kościelnych 1. 3e) potem następuje zwołanie podatków kościelnych również przez urzędy finansowe.

Wyżej opisany sposób uchwalania podatków nie zawiera w sobie żadnych trudności, jeżeli wśród jednej gminy politycznej znajduje się tylko jedna gmina kościelna. Również, jeżeli jedna gmina kościelna obejmuje więcej gmin politycznych, niepotrzeba żadnych szczególnych przepisów. W tym razie bowiem kościelna lista podatkowa będzie się składała z głównych list podatkowych urzędu finansowego i listy — wystawione osobno dla każdej gminy politycznej — wchodzi w rachubę dla gminy kościelnej; przy układaniu podatku kościelnego wystarczy powołać się na te pojedyncze listy. To nie zawiera w sobie żadnych praktycznych trudności. Szczegółniejsze trudności istnieją jednak wtedy, jeżeli w jednej gminie politycznej znajduje się więcej gmin kościelnych zależnych od jednego urzędu finansowego. W tym razie muszą te pojedyncze gminy całkowitą sumę podatku obowiązkowego tych gmin uchwalić jako jedną sumę urzędowi finansowemu podać. Żeby zaś to było możliwem, to konieczna jest rzecz, żeby w tych wszystkich wypadkach, w których te w jedną gminę polityczną złączone gminy kościelne mają różną procenta dodatków po podatków dochodowych, urzędowi finansowemu byli podani katolicy pojedynczych gmin kościelnych obowiązani do podatku, żeby urząd finansowy był w stanie obliczyć wysokość pojedynczych podatków. Okolicznościowość tego postępowania nasuwa życzenie, żeby gminy kościelne jednej gminy politycznej uchwałyły o ile możności, w tej samej wysokości podatki kościelne, żeby w ten sposób urząd finansowy uchwalać podatkowe mógł zaraz rozpocząć obrachowanie pojedynczych podatków kościelnych bez względu na to do której gminy kościelnej ktoś należy; jeżeli wysokość pojedynczych podatków została obliczona, to następuje znowu urzędowa uchwała przez wyżej wymienionych pełnomocników. Radzi się, że pełnomocnicy pojedynczych gmin kościelnej jednej gminy politycznej działali równocześnie wobec urzędu finansowego, a żeby w ten sposób zaraz na miejscu móc rozwiązać wątpliwości mogące powstać co do przynależności członków do gminy kościelnej.

Bezirks hinausgehen, ohne den Abschluß des Veranlagungsgeschäftes für die übrigen Teile des Finanzamtsbezirks abzuwarten. In solchen Fällen wird die der Kirchengemeinde obliegende formale Feststellung des Kirchensteuerolls ebenfalls in Teilfeststellungen für die Bezirkeile erfolgen müssen.

Auf diese Weise die Veranlagung erfolgt, so versendet das Finanzamt die entsprechende Nachricht an die Kirchensteuerpflichtigen mit gleichzeitiger Zahlungsaufforderung (Ziffer 3e), der die Einziehung und Beitreibung der Kirchensteuern ebenfalls durch die Finanzämter (Ziffer 4) folgt.

Das so geschilderte Feststellungsverfahren wird solange keine besonderen Schwierigkeiten bieten, wie innerhalb einer politischen Gemeinde nur eine Kirchengemeinde besteht. Auch wenn eine Kirchengemeinde mehrere politische Gemeinden umfaßt, bedarf es keiner weiteren Maßnahmen. In diesem Fall wird die Kirchensteuerliste aus den mehreren Hauptsteuerlisten des Finanzamts bestehen, die — für jede politische Gemeinde getrennt aufgestellt — für den Anfang der Kirchengemeinde in Frage kommen, und es wird nur bei der Feststellung des kirchlichen Gesamtsteuerolls ein Hinweis auf die verschiedenen Einzellisten erforderlich werden, der keine praktische Schwierigkeit bieten dürfte. Besondere Berücksichtigung verdienen jedoch die Fälle, in denen mehrere Kirchengemeinden zu einer einzigen politischen Gemeinde gehören und einem Finanzamt unterstehen. Hier muß das Gesamtsteueroll der verschiedenen Kirchengemeinden von diesen dem Finanzamt gegenüber gemeinsam und in einer Summe festgestellt werden (Ziffer 3c). Damit dies möglich wird, muß in all den Fällen, in denen diese zu einer politischen Gemeinde gehörenden Kirchengemeinden verschiedene Hundertsätze der Zuschläge zur Einkommensteuer erheben, dem Finanzamt zunächst die Zugehörigkeit der katholischen Steuerpflichtigen zu jeder einzelnen Kirchengemeinde kenntlich gemacht werden, damit so das Finanzamt in die Lage gesetzt wird, die Einzelsteuerbeträge zu errechnen. Die Umläufigkeit dieses Verfahrens läßt ohne weiteres den Wunsch berechtigt erscheinen, daß in den mehreren Kirchengemeinden einer politischen Gemeinde nach Möglichkeit die gleiche Höhe der Kirchensteuerzuschläge festgelegt werden sollte, damit das Finanzamt sofort nach Mitteilung der kirchlichen Umlagebeschlüsse mit der Errechnung der Einzelsteuerbeträge ohne Rücksicht auf die kirchengemeindliche Zugehörigkeit beginnen kann. Sind diese Beträge errechnet, so erfolgt wiederum die formale Feststellung durch die oben erwähnten Bevollmächtigten. Es empfiehlt sich, daß die Bevollmächtigten verschiedener Kirchengemeinden einer politischen Gemeinde gemeinsam vor dem Finanzamt handeln, um etwaige Zweifel in Fragen der kirchlichen Gemeindezugehörigkeit sofort an Ort und Stelle lösen zu können. Die Umläufigkeit feststellend

Urządowe uchwalenie w głównej liście podatkowej we formie wyżej podanej musi każdy pełnomocnik stwierdzić za swoją gminę od której ma pełnomocnictwo. Ogólnie sume obowiązkowego podatku można tylko sprawdzić przez wyciągi z ogólnej listy podatkowej. W ogólności jednak nie będzie potrzebnem, żeby stwierdzić nazwisko każdego obowiązowanego do podatku oraz wysokość podatku, wystarczy, żeby stwierdzono sumarycznie całkowity podatek katolików części miejscowości, ulic, części ulic, zależnie od granic gmin kościelnych. Uchwalone sumy podatków pojedynczych gmin kościelnych razem zliczone muszą się równać ogólnej sumie podatków kościelnych obliczonej przez urząd finansowy w głównej liście podatkowej dla wszystkich katolików jednej gminy politycznej.

Jeżeli w ten sposób wszystkie wchodzące w rachubę gminy katolickie uczyliły wskazane uchwalenie podatków, to dalszy bieg rzeczy reguluje się według wyżej podanych wskazówek. Kiedy podatki zostały zcignięte, to wtedy pojedyncze gminy kościelne w obrębie jednej gminy politycznej podzielią wśród siebie te zcignięte sumy w stosunku do wysokości podatku każdej z tych gmin. Innego rodzaju sprawdzenie zcigniętego podatku mianowicie z uwzględnieniem wszystkich pojedynczych gmin nie da się przeprowadzić bez trudności. W każdym razie urząd finansowy niema z tym podziałem nic do czynienia: zadanie swoje spełni odesławszy zcignięte podatki na wyznaczone mu miejsce wspólną wszystkim gminom kościelnym jednej gminy politycznej.

Co wyżej jest powiedzianem o gminach kościelnych, odnosi się także w sposób odpowiedni do związków kościelnych.

Jeżeli obowiązani do podatków kościelnych, przeniosą się na inne miejsce w obrębie państwa niemieckiego, to urząd finansowy, który dotychczas zciagał podatki, musi je od tych członków także zciągnąć, • ile na mocy porozumienia się z gminami kościelnymi dalsze zciąganie w tym razie nie jest obowiązkiem gminy; jeżeli urząd finansowy nowo obranej siedziby jest proszony do zciagnięcia reszty podatków, to jego działalność jest tylko pomocną (§ 95 l. 3 przepisów wykonawczych do prawa o podatkach dochodowych z 30-go maja 1921-go r.).

Te przepisy podatkowe obowiązujące gminy kościelne spełnione muszą być z największym pospiechem. Ze względów technicznych trzeba kłaść wielki nacisk na to, żeby równocześnie z zawiadomieniem o podatkach dochodowych urząd finansowy mógł także wysłać zawiadomienie o podatkach kościelnych oraz wezwanie

in der Hauptsteuerliste gemäß der oben angegebenen Form muß jeder Bevollmächtigte für seine auftraggebende Kirchengemeinde vorliegen. Der Gesamtbetrag des Steuerjolls der einzelnen Kirchengemeinden läßt sich dabei nur durch Auszüge aus der allgemeinen Steuerliste feststellen; doch wird es in der Regel nicht nötig sein, Name und Steuerbetrag jedes einzelnen Steuerpflichtigen auszuziehen; vielmehr wird es zumeist anständig sein und ausreichen, wenn das Kirchengemeinde den Katholiken für ganze Ortsteile, Straßen, Straßenteile je nach den Grenzen der Kirchengemeinden summarisch festgestellt wird.

Die festgestellten Gesamtbeträge des Steuerjolls der einzelnen Kirchengemeinden müssen zusammen gerechnet die in der Hauptsteuerliste des Finanzamts erdennete Summe des kirchlichen Gesamtsteuerjolls aller Katholiken der einen politischen Gemeinde ergeben.

Haben hiernach alle in Betracht kommenden Kirchengemeinden die geforderte Feststellung bewirkt, so regelt sich das weitere Verfahren nach den oben dargelegten Gesichtspunkten. Sind die Steuerbeträge eingezogen, so werden die mehreren Kirchengemeinden innerhalb einer politischen Gemeinde die eingelaufenen Beträge zweckmäßig nach dem Verhältnis ihres Steuerjolls unter sich verteilen. Eine anderweitige Feststellung des einkommenden Steuerjolls unter Berücksichtigung aller Einzelbeträge wird kaum durchführbar sein. Nebenfalls hat das Finanzamt mit dieser Verteilung nichts zu tun, sondern hat seine Aufgabe mit der Abführung der eingegangenen Beträge an eine für die mehreren Kirchengemeinden derselben politischen Gemeinde gemeinsam, dem Finanzamt zu bezeichnende Stelle erfüllt.

Was im Vorstehenden von den Kirchengemeinden gesagt ist, gilt entsprechend auch von den Gesamtverbänden.

Verlegen Kirchensteuerpflichtige ihren Wohnsitz nach einem anderen Orte innerhalb des Deutschen Reichs, so hat die für die Erhebung seither zuständige Finanzkasse die Erhebung weiter zu betreiben, sofern nicht auf Grund von Vereinbarungen mit den Kirchengemeinden die weitere Beitreibung in diesen Fällen Sache der Kirchengemeinde ist; wird die Finanzkasse des neuen Wohnsitzes um Eingiehung der restlichen Kirchensteuer ersucht, so ist die Tätigkeit dieser Kasse lediglich Rechtshilfe (§ 95 Ziffer 3 der Ausführungsbestimmungen zum Einkommensteuergesetz vom 30. Mai 1921).

Die den Kirchengemeinden obliegenden kirchensteuerlichen Maßnahmen müssen stets unverzüglich und mit möglichster Beschleunigung durchgeführt werden. Es muß der größte Wert schon aus tech-

do ich zapłacenia (l. 3c). Jest to ważnem nietylko ze względu na obszerną pracę urzędów finansowych, ale leży także w dobrezrozumianym interesie gmin kościelnych i ich członków obowiązanych do podatku. Z tej samej przyczyny trzeba się też oto starać, żeby, w razie potrzeby uchwalenia podatków kościelnych na podstawie bezpośrednich podatków państwowych, w chwili formalnego uchwalenia podatku obowiązkowego urząd finansowy miał już osobne przez gminę kościelne ułożone listy podatkowe (l. 3d), żeby także i te dodatki równocześnie z przesłaniem zawiadomienia o podatkach dochodowych mogły być uwzględnione. Przy tem zwraca się szczególnie na to uwagę, że według prawnego orzeczenia głównego sądu zarządczego podatek kościelny musi być zarządzany od każdego obowiązanego do podatku musi być zarządzany naraz co do całkowitej kwoty. Jeżeli się ten podatek składa z dodatków do różnych gatunków podatków, to pojedyncze kwoty podatkowe mogą być zarządzane na poszczególnych kartach podatkowych, ale tylko pod tym warunkiem, że te kartki obowiązani do podatku zostaną równocześnie przesłane; w przeciwnym razie tylko czasowo pierwsza karta jest ważna, podczas gdy późniejsza będzie uchodziła jak niedozwolone dalsze zarządzanie podatków kościelnych.

Berlin, dnia 25-go listopada 1921 r.

Panski Minister

dla nauki, sztuki i oświaty ludowej,
w rosk. Fleischer.

83. Przepisy względem podzielenia kosztów izby rękodzielniczej w Opolu.

Znosząc przepisy z dnia 2-go listopada 1905 (dziennik urzędowy str. 373) ustanawiam na mocy § 1031 ustawy przemysłowej rzeczy względem podzielenia kosztów izby rękodzielniczej w Opolu jak następuje:

§ 1. Koszta izby rękodzielniczej w Opolu polityczne gminy obwodu izby rękodzielniczej muszą ponosić. Gminy są upoważnione koszta izby rękodzielniczej zaliczone na poszczególne procedery rzemieślnicze rozłożyć.

§ 2. Rozkład kosztów izby rękodzielniczej na gminy nastąpi w ten sposób, że dla wszystkich w odpowiedniej gminie znajdujących się procedery rzemieślniczych

- a) kwota gruntowa która kompletne zgromadzenie musi ustanowić i która podług klas podatku procederowego może być stopniowana

nischen Gründen darauf gelegt werden, daß mit der Zuteilung des Einkommensteuerbescheides auch gleichzeitig die Benachrichtigung und Zahlungsaufforderung hinsichtlich der Kirchensteuer durch das Finanzamt erfolgen kann (Ziffer 3e). Es ist dies nicht nur für die umfangreiche Arbeit der Finanzämter von Bedeutung, sondern liegt vor allem auch im wohlverstandenen Interesse der Kirchengemeinden und ihrer Steuerpflichtigen. Aus dem gleichen Grunde ist daher auch dafür zu sorgen, daß im Zeitpunkt der formalen Feststellung des Steuerbells durch die Kirchengemeinden auch die für eine etwaige Heranziehung der direkten Staatssteuern (Realsteuern) von den Kirchengemeinden selbst aufzustellenden besonderen Steuerlisten (Ziffer 3d) dem Finanzamt vorliegen damit auch diese Zuschläge gleichzeitig mit der Zuteilung des Einkommensteuerbescheides berücksichtigt werden können. Hierbei wird besonders darauf hingewiesen, daß nach der Rechtsprechung des Oberverwaltungsgerichts die Kirchensteuer von dem einzelnen Steuerpflichtigen einheitlich und auf einmal ihrem ganzen Betrage nach eingefordert werden muß. Setzt er sich aus Zuschlägen zu verschiedenen Steuerarten zusammen, so können diese Einzelbeträge mit geforderten Steuerzetteln nur unter der Voraussetzung verlangt werden, daß die Steuerzettel dem Steuerpflichtigen gleichzeitig zugehen; andernfalls ist nur die zeitlich erste Anforderung gültig, während die spätere eine unzulässige Nachforderung von Kirchensteuer darstellt.

Berlin, den 25. November 1921.

Der Preussische Minister
für Wissenschaft, Kunst und Volksbildung.
Im Auftrage, Fleischer.

83. Bestimmungen über die Verteilung der Kosten der Handwerkskammer zu Oppeln.

Unter Aufhebung der Bestimmungen vom 2. November 1905 (Amtsblatt S. 373) bestimme ich auf Grund des § 1031 der Reichsgewerbeordnung über die Verteilung der Kosten der Handwerkskammer zu Oppeln folgendes:

§ 1. Die Kosten der Handwerkskammer zu Oppeln sind von den politischen Gemeinden des Handwerkskammerbezirks zu tragen. Die Gemeinden sind befugt, diese an die Handwerkskammer gezahlten Kosten auf die einzelnen Handwerksbetriebe umzulegen.

§ 2. Die Verteilung der Kosten der Handwerkskammer auf die Gemein den erfolgt in der Weise, daß für alle in der betreffenden Gemeinde vorhandenen Handwerksbetriebe

- a) ein von der Vollversammlung festzusetzender Grundbetrag, der nach den Gewerbesteuerklassen abgestuft werden kann,

b) prócz tego o ile to będzie potrzebnem, dopłata do państwowo nałożonego winnego podatku procederowego procentualna, którą zarząd izby musi obraćować będzie policzona.

Dla procederów rzemieślniczych, które się na więcej gmin rozciągają, w każdej gminie kwota gruntowa cała — względem obliczenia dopłat zaś tylko ilość częściowa winnego podatku procederowego na poszczególłą gminę przypadająca — będzie liczona. Odpowiedni podział winnego podatku procederowego ma też nastąpić, jeżeli oprócz rzemiosła jeszcze w znacznym obszarze handel bywa prowadzony i ruch dla tego także do kosztów izby handlowej się pociąga. Nowo rozpoczęte procedery rzemieślnicze, dla których winny podatek procederowy jeszcze nie został ustanowiony, liczy się w roku bieżącym jako ruchy wolne od podatku procederowego.

Gminy, w których się żadne procedery rzemieślnicze nie znajdują zostaną uwolnione od ponoszenia kosztów.

§ 3. Gminy są obowiązane, za pomocą formularzy, których izba rekodzielnicza dostarczyć musi, corocznie listę wykazową w gminie istniejących procederów rzemieślniczych z kwotami winnymi podatku procederowego przez państwo nałożonego (albo odpowiedniemi częściami częściowemi, por. § 2 ust. 2 i z podaniem odnośnej klasy procederowo-podatkowej, w której każdy ruch został opodatkowany), wystawić i aż do 31-go stycznia każdego roku obszary dworskie, gminy wiejskie i miasta powiatowi podległe przez ręce landrata kompetentnemu urzędowi finansowemu do przejrzenia oddania izbie rekodzielniczej podać. Zarząd izby rekodzielniczej potem dla każdej gminy ustanowi winny podatek podług którego opodatkowanie ma nastąpić, ilość procederów innych od podatku procederowego oraz procederów w poszczególnych klasach podatkowych opodatkowanych (podstaw opodatkowania) na rok jeden.

Procederów rzemieślniczych, których przynależność do rzemiosła jest wątpliwa, aż do rozstrzygnięcia przynależności do rzemiosła tymczasowo nie bierze się pod uwagę.

§ 4. Po potwierdzeniu etatu gospodarczego zarząd izby rekodzielniczej ogłasza w pismach w § 57 statutu izby wzmiankowanych, jakie pozycje jako kwoty gruntowe i w razie potrzeby więcej od sta dopłaty do ustanowionego podatku winnego się ściga. Potem obrachuje także składkę izbowa każdej gminy na podstawie według § 3 ustanowionych podstaw opodatkowania i oznajmia gminom pismiemnie

b) außerdem, soweit erforderlich, ein vom Kammerpräsident zu errechnender prozentualer Zuschlag zu dem staatlich veranlagten Gewerbesteuerfollbetrag in Ansatz gebracht wird.

Für Handwerksbetriebe, welche sich auf mehrere Gemeinden erstrecken, wird in jeder Gemeinde der ganze Grundbetrag — für die Berechnung der Zuschläge jedoch nur der auf die einzige Gemeinde entfallende Teilbetrag des Gewerbesteuerfolles — in Ansatz gebracht. Eine entsprechende Teilung des Gewerbesteuerfolles hat auch stattzufinden, wenn neben dem Handwerk noch in erheblichem Umfange Handel betrieben und der Betrieb deshalb auch zu den Kosten der Handelskammer herangezogen wird. Neu eröffnete Handwerksbetriebe, deren Gewerbesteuerfoll noch nicht festgesetzt ist, gelten für das laufende Jahr als gewerbesteuerfreie Betriebe.

Gemeinden, in welchen sich keine Handwerksbetriebe befinden, bleiben von der Heranziehung befreit.

§ 3. Die Gemeinden sind verpflichtet, unter Benützung der von der Handelskammer zur Verfügung zu stellenden Formulare alljährlich eine Nachweisung der in der Gemeinde vorhandenen Handwerksbetriebe mit den staatlich veranlagten Gewerbesteuerfollbeträgen (oder den entsprechenden Teilbeträgen, vgl. § 2 Abs. 2) und unter Angabe der betreffenden Gewerbesteuerklasse, in welcher jeder Betrieb veranlagt ist, aufzustellen und bis zum 31. Januar jedes Jahres (von Ortsbezirken, Landgemeinden und nicht freisreifen Städten durch die Hand des Landrats) dem zuständigen Finanzamt zur Durchsicht und Weiterleitung an die Handelskammer einzureichen. Der Vorstand der Handelskammer stellt alsdann für jede Gemeinde das der Veranlagung zu Grunde zu legende Steuerfoll, die Anzahl der gewerbesteuerfreien Betriebe sowie der in den einzelnen Steuerklassen veranlagten Betriebe (Veranlagungsgrundlagen) für 1 Jahr fest.

Gewerbebetriebe, deren Zugehörigkeit zum Handwerk zweifelhaft ist, bleiben bis zur Entscheidung über ihre Zugehörigkeit zum Handwerk bei der Veranlagung zunächst außer Betracht.

§ 4. Nach der Genehmigung des Haushaltsplanes macht der Vorstand der Handelskammer durch die im § 57 des Kammerstatuts bezeichneten Blätter bekannt, welche Sätze als Grundbeträge, sowie nöthigenfalls wieviel vom Hundert Zuschläge zu dem festgestellten Steuerfoll zur Erhebung gelangen. Ferner errechnet er den Kammerbeitrag jeder Gemeinde unter Zugrundelegung der gemäß § 3 festgestellten Veranlagungsgrundlagen und teilt

i przez ogłoszenie w dzienniku powiatowym wysokość składki podając równocześnie do wiadomości ustanowione podstawy opodatkowania. Zarazem wskazuje w tem uwiadomieniu miejsce, któremu składki mają być posłane. Składki każda gmina w przeciągu 4 tygodni po nastąpieniu uwiadomienia musi zapłacić.

Izba rękodzielnicza jest uprawniona, składki izby rękodzielniczej na poszczególne gminy przypadające przez kasy komunalne krasowe dać ściągnąć.

§ 5. Gminy mają prawo części kosztów nan przypadające po zapłaceniu z odpowiedniemi zastosowaniem przepisów w § 2 na pojedyncze procedery rzemieślnicze rozdzielić albo rozkłaść całkiem albo na korzyść od podatku zwolnionych albo w 4. klasie podatkowej opodatkowanych procederów się zrzec.

Kosztów podziału i ściągania jako też rozdzielonych ilości na procedery owe przypadających, które od podziału są zwolnione, nie wolno razem rozdzielić.

Koszta urzędów § 103e ust. 3 ustawy przemysłowej rzeszy wspomnianego rodzaju, które tylko dla pojedynczych procederów zostały uzasadnione tylko na takie procedery mogą być podzielone, które do tego rodzaju procederów należą.

§ 6. Za samodzielnych rzemieślników w myśl tejże ustawy nie uważa się rzemieślników w rolniczo-gospodarskich albo przemysłowych ruchach za wynagrodzeniem zatrudnionych, jako też osób we wielkim ruchu jako werkmistrzów albo w podobnem stanowisku czynnych.

§ 7. Przepisy te z dniem 1-go marca 1922 r. w moc wstępują.

Opole, dnia 20-go lutego 1922 r.

Prezydent rejencyjny,
w zast. Tidick.

die Höhe des Beitrages unter gleichzeitiger Bekanntgabe der festgestellten Veranlagungsgrundlagen den Gemeinden schriftlich oder durch Veröffentlichung im Kreisblatt mit. Zugleich bezeichnet er in dieser Mitteilung die Stelle, an welche die Beiträge einzusenden sind. Die Beiträge sind von jeder Gemeinde innerhalb 4 Wochen nach erfolgter Benachrichtigung zu entrichten.

Die Handwerkskammer ist befugt, die auf die einzelnen Gemeinden entfallenden Handwerkskammerbeiträge durch die Kreiskommunalkassen einziehen zu lassen.

§ 5. Die Gemeinden sind befugt, die auf sie entfallenden Kostenanteile nach erfolgter Zahlung unter entsprechender Anwendung der Bestimmungen in § 2 auf die einzelnen Handwerksbetriebe umzulegen oder von der Umlage ganz oder zugunsten der Steuerfreien oder in Steuerklasse 4 veranlagten Betriebe abzuheben.

Die Kosten der Umlage und der Einziehung sowie die auf jene Betriebe entfallenden Umlagebeiträge, welche von der Umlage befreit bleiben sollen, dürfen nicht mit umgelegt werden.

Kosten für Veranstaltungen der im § 103a Abs. 3 der Reichsgewerbeordnung bezeichneten Art, welche nur für einzelne Betriebe getroffen sind, dürfen nur auf solche Betriebe umgelegt werden, welche diesen Gewerbebezügen angehören.

§ 6. Als selbständige Handwerker im Sinne dieser Bestimmung gelten nicht die in landwirtschaftlichen oder gewerblichen Betrieben gegen Entgelt beschäftigten Handwerker, sowie diejenigen Personen, welche in einem Großbetriebe als Werkmeister oder in ähnlicher Stellung tätig sind.

§ 7. Diese Bestimmungen treten mit dem 1. März 1922 in Kraft.

Oppein, den 20. Februar 1922.

Der Regierungspräsident.
J. A. Tidick.